

Yabancı Dil Öğretiminde Konuşma Becerisinin Geliştirilmesi ve Ölçme Değerlendirme Süreçlerine Yönelik Düşünceler: Öğretici Yeterlikleri¹

Öğr. Gör. Ezgi İNAL²

Öz

Yabancı dil öğretimi, öğrencinin dört temel dil becerisine sahip olması ile birlikte hedef dilde iletişim becerileri kazanabilmesi süreçlerini içerir. Bu bağlamda yabancı dil öğrenenlerin, konuşma becerisinde başarılı sayılabilmeleri için temel gereksinimlerinden biri Avrupa ortak dil çerçeve metninde de yer aldığı üzere sözlü üretim becerisi kazanabilmeleri; bir diğeri ise rahat ve akıcı bir biçimde diyalog kurabilmeleri, bir başka ifade ile öğrendiği dilin toplumuna ait iletişim ortamlarında sosyal aktör olarak aktif bir biçimde yer alabilmeleridir. Yabancı dil öğrenen bireylerin konuşma becerilerini geliştirebilmeleri için kişisel çabalarının yanında öğreticinin tutumu, tercihleri ve yönlendirmesi, öğrenmenin hedef düzeyde gerçekleşebilmesini sağlayan önemli etkenlerdendir. Ayrıca yabancı dil sınavlarında konuşma becerilerinin ölçme ve değerlendirilmesi sürecinde sınav sorumlusu öğreticilerin tutumu, uyguladıkları sınav stratejileri ve kişisel tercihleri de hedef dil sınavındaki başarı ve motivasyonun sağlanabilmesi için oldukça kritiktir. Bu çalışmada yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminden hareketle sınıf içi konuşma uygulamalarının öğretici tercihleri ve yeterlikleri çerçevesinde şekillenmesi, konuşma sınavlarında standart ölçütler ve genel sınav kurallarının olmaması gibi nicel tespiti zor meselelere değinilmiştir. Çalışmada literatür taraması yapılarak yabancı dil öğretiminde konuşma becerisinin geliştirilmesi için verimli çalışmaların gerçekleştirilebilmesi, öğrencilerin görev odaklı çalışmalarla sınıf dışında da desteklenebilmesi ve bunun kontrolünün sağlanabilmesi, tarafsız ve sağlıklı konuşma sınavlarının uygulanabilmesi için hangi unsurlara dikkat edilmesi gerektiği konuları vurgulanmıştır.

¹Bu makale II. Uluslararası Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi Sempozyumunda bildiri olarak sunulmuştur.

²İstanbul Aydın Üniversitesi, ezgiinal1@aydin.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1573-9401

Kaynak Gösterme: İnal, E. (2020). Yabancı dil öğretiminde konuşma becerisinin geliştirilmesi ve ölçme değerlendirme süreçlerine yönelik düşünceler: öğretici yeterlikleri. *Aydın TÖMER Dil Dergisi*, 5(2), 189-204.

DOI: 10.17932/IAU.TOMER.2016.019/tomer_v05i2003

Ayrıca öğretici yeterliklerinin konuşma becerisine yönelik hemen her süreçte ve sonuçtaki yeri tartışılmış, alan uzmanlarına bu çerçevede işlevsel tavsiyelerde bulunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Öğretici yeterlikleri, konuşma, dil becerileri, yabancı dil öğretimi, yabancı dil olarak Türkçenin öğretimi.

Improvement of Speaking Skills in Foreign Language Teaching and Thoughts on Assessment and Evaluation Process: Instructors Competencies

Abstract

Foreign language teaching involves the process of gaining communication skills in the target language along with the instructor having four basic language skills. In this context, foreign language learners can gain oral production skills, as one of the basic requirements in the European common language framework text, in order to be considered successful in oral production. The other success in oral production is establishing easy and fluent dialog, in other words, foreign language learners should actively participate as actor in the communication environments in the society of the language they learn. To improve their oral production skills, not only the personal effort, but also instructors' attitude, preferences and guidance are the factors in learning to become reality at the target level. Additionally, not only the attitude of instructors, but also their strategies and personal preferences in the process of assessment and evaluation in foreign language exams are extremely important for achieving success and motivation in target language exams. In this study, based on the teaching of Turkish as a foreign language, the quantitatively difficult issues such as shaping in-class speech practices with the framework of instructor's preferences and competencies, lack of standard criteria in speaking exams and general rules were mentioned. In this study, it was emphasized that efficient studies should be carried out to improve speaking skills in foreign language teaching by conducting literature review, that learners should be supported and controlled outside the classroom by task-oriented studies, which kind of elements should be considered in order to apply objective and correct speaking exams. In addition, the place of instructors' competence is almost every result for speaking skill has been discussed and some advices were shared to the experts.

Keywords: *Instructors competence, speaking, language ability, foreign language teaching, Turkish as a foreign language teaching*

Giriş

Konuşma; duygu, düşünce ve her türlü isteği karşısındakine anlatma ve aktarma edimidir (Günay, 2004: 47). Dil öğretiminde tüm becerilerin geliştirilmesi birey her ne sebeple dil öğrenirse öğrensin onun hem kişisel gelişimi hem de toplumsal uyumuna oldukça katkı sağlayıcıdır ki konuşma becerisi bunların başında gelir. Ayrıca dil öğreniminin temelinde iletişim hedefinin bulunduğu göz ardı edilmemesi gereken önemli bir gerçektir. Bu çerçevede anlama ve anlatma becerilerinin önemi ön plana çıkmaktadır: anlama becerileri dinleme ve okuma; anlatma becerileri ise yazma ve konuşmadır. Kurudayıoğlu ve Sapmaz (2016: 87) konuşma becerisinin bütün teorik bilgilerin bir bütün halinde pratiğe dönüştürülmesi bakımından oldukça fazla araştırılması ve üzerinde durulması gerektiğini vurgulamıştır.

Anlama ve anlatma bir süreç olmakla birlikte birbirini tamamlayıcıdır. Dolayısıyla tüm becerilerin bir bütün olarak ele alınması her zaman dil öğretimi uygulamalarında ve ardından da bu uygulamaların ölçme değerlendirme süreçlerinde oldukça faydalıdır. Ancak her eğitim ortamında olduğu gibi öğrenci, materyal, yöntem gibi konuların yanında öğreticilerin yeterlikleri de dil öğretim ortamlarının önemli bir unsurudur. Öğreticiler hedeflenen ders uygulamalarını organize eden, öğrencilere motivasyon sağlayan ve ders çıktlarıyla uyumlu ölçme değerlendirme yapabilen kişiler olarak oldukça kritik bir noktada yer alırlar.

Problemin Önemi ve Amacı

Yabancı dil öğretiminde hedeflenen öğrenme çıktıları, genellikle öğrencilerin ihtiyaçları çerçevesinde belirlense de hemen her yabancı dil sınavında konuşma becerisi değerlendirilmekte bu değerlendirmelere de öğretici kaynaklı öznel unsurlar dahil olabilmektedir. Bu çalışmada dil öğreticilerinin konuşma becerisini geliştirmede ve değerlendirmede nasıl bir yere sahip oldukları ve bu konuda nelere özen gösterilmesi gerektiği tartışılmıştır. Yabancı dil öğreticileri konuşma becerisinin geliştirilmesi ve değerlendirilmesinde oldukça önemli bir yere sahiptir. Bu çalışmada dil öğreticilerinin konuşma becerisine yönelik uygulamalardaki yeri, temel problemdir. Bu çerçevede alt problemler şunlardır:

Yabancı dil öğretmenleri hangi özelliklere sahip olmalıdır?

Yabancı dil öğretiminde konuşma becerisinin yeri nedir?

Yabancı dil öğretmenleri konuşma becerisini geliştirmeye yönelik uygulamaları yaparken nelere dikkat etmelidir?

Yabancı dil öğretmenleri konuşma becerisini ölçme değerlendirmeye yönelik uygulamalar yaparken nelere dikkat etmelidir?

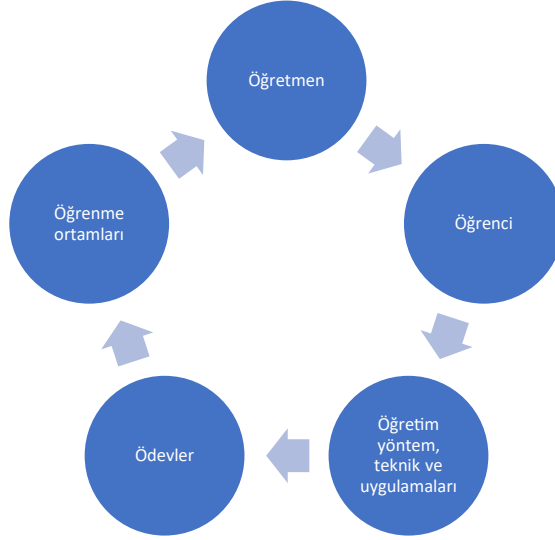
Yöntem

Dil öğretiminde öğretmenlerin hemen her aşamayı etkileyen kritik bir noktada yer alması, iletişimsel süreçlerin bir aracı olarak konuşma becerisinin geliştirilmesinde ise tasarlayıcı olarak yer almaları bakımından oldukça önemli bir yere sahip olmalarına yönelik sorumlulukları literatürde vurgulanmaktadır (Kurudayıoğlu, 2003; Bashir vd., 2011; Mart, 2012; Beggi, 2019, İnal, 2020a). Bu çalışmada da öğretmenlerin öğrencilerdeki konuşma becerilerini geliştirebilecekleri sınıf içi uygulamalar ve konuşma becerisi odağında standart ölçme değerlendirme yapabilmelerine yönelik genel bir çerçeve oluşturabilmek amacıyla nitel desenli araştırma yöntemiyle literatür taraması yapılmıştır.

Yabancı Dil Öğretimi ve Konuşma Becerisi

Dil becerilerinden özellikle konuşma becerisinin standart bir yapıda ele alınabilmesi, geliştirilebilmesi ve değerlendirilebilmesi Türkçe öğrenen öğrenciler için önemlidir. Öğrencilerin çoğunlukla diyalog içinde oldukları kişilerin ilk etapta öğretmenler olması, öğrencilerin hedef dilde farklı işlevdeki diyalogların çoğunluğunu ders ortamında görebilmeleri, farklılaşan öğrenci ihtiyaçlarına yönelik diyaloglara duyulan gereksinimi artırmaktadır. Çünkü konuşma becerisi kişinin toplumsallaşmasının ve sosyalliğinin de bir yansıması olması bakımından oldukça önemlidir. Buna yönelik ilk uygulamaların yapıldığı ortamın sınıf ortamı olması nedeniyle öğrencilerin kendilerini ne şekilde ifade ettikleri ve ders girdilerinin iletişimsel düzeyde ne derecede etkili olduğu, bu anlamda da öğretici yeterlikleri öne çıkan önemli bir meseledir. Bu anlamda öğrencinin üretim stratejileri kullanmasını sağlamak önemlidir (CEFR, 2018: 68) ki bu da öğreticinin ders içi yönlendirmeleri ve uygulamaları ile gerçekleştirilebilecek bir durumdur. Nitekim Emiroğlu (2013: 280 akt. Kurudayıoğlu ve Sapmaz, 2016: 87) Türkçenin yabancı dil olarak

öğretiminde konuşma becerisinin unsurlarını 5Ö olarak belirlemiştir:

Şekil 1. Konuşma Becerisinin Unsurları

Şekil 1 incelendiğinde konuşma becerisinin unsurlarından birinin ve ilkinin “öğretmen” olarak belirtilmesi çalışmamızın odağında yer alan öğretici yeterliklerinin önemini ifade etmesi bakımından oldukça değerlidir. Öğretici unsurunun yanında uygulanacak eğitim programları düşünüldüğünde Biçer’in çalışmasında (2019: 69 akt. Tosun, 2015: 26) yabancı dil olarak Türkçe öğretimi programı yapılırken dikkat edilmesi gereken unsurlar olarak belirttiği noktalar da şüphesiz öğretici etkisiyle şekillenmektedir:

- Öğrenilebilirlik: Sözcükleri kolay ve zor öğrenme
- Yineleme: Öğrenilenlerin günlük yaşamda kullanılabilirliği
- Kullanım alanı: Kullanım alanları çerçevesinde önceliklerin belirlenmesi
- Yararlılık: İletişim kurmanın kolaylaşabilmesi

Bu maddeler, konuşma becerisinin bütün becerilerle olan yakın ilgisini ve aslında dil öğretim programının dolayısıyla da dil öğretiminin adeta odağında olan bir beceri olması durumunu ortaya koymaktadır. Maddelerin tamamı konuşma becerisinin sınırlarına da girmekte ve aynı zamanda bu

maddelerin öğrenci ihtiyaçlarına dönük bir çerçeveye ilgili olduğunu göstermektedir. Öyleyse bu çerçevede oluşturulacak yabancı dil öğretimi programlarının iletişimsel yöntemle birlikte uygulanabilmesi de mümkün olabilecektir.

Uygulamalar Kapsamında Konuşma Becerisi ve Öğreticiler

Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi çerçevesinde standartlaşmamış uygulamalar bütün becerilerde olduğu gibi konuşma becerisi çerçevesinde de devam etmektedir. Sınıf içi konuşma etkinliklerine bakıldığında çok sayıda etkinliğin, hedef dilin gerçek iletişim ortamlarına uygun ve gerçek dil kullanımlarına olanak tanıyacak nitelikte olmadığı görülmektedir (Durmuş, 2013: 173). Bu bağlamda çoğu yabancı dil öğrencisinin öğrendikleri dile çok az maruz kaldıkları ve o dili konuşan kişilerle iletişim kuramadıkları için de akıcı konuşamadıkları görülmektedir (Sarıçoban ve ark., 2015: 164). Oysa Türkçe öğrenen öğrencilerden günlük konuşma diline dair sık tekrarlanan konularda kendilerini ifade etmeleri beklenmektedir. Belirli bir konu hakkında bilgi aktarımından çok günlük hazırlıksız konuşmaları gerçekleştirebilmeleri öğrencilerin dil kullanımında akıcılığını sağlayacaktır. Söz konusu günlük hazırlıksız konuşma durumlarını Temizyürek şöyle sıralamıştır (Temizyürek, 2017: 187):

- Kendini tanıtma
- Tanışma ve tanıştırma
- Teşekkür etme, özür dileme
- Telefonla konuşma
- Ziyaret (Ev ziyareti, bayram ziyareti, kutlama ziyareti, taziye ziyareti, hasta ziyareti)
 - Karşılama ve uğurlama konuşmaları
 - Selamlaşma konuşmaları
 - Yol sorma ve yol tarif etme
 - Tanıtma (Takdim) konuşmaları
 - Anma ve yıldönümü konuşmaları
 - Açış konuşmaları
 - Sunuş konuşmaları
 - Sohbet konuşmaları
 - Fıkra anlatmak
 - Soru sorma ve sorulara cevap verme

• Görevlilerle yapılan konuşmalar
Günlük konuşma alanları/durumları incelendiğinde öğretmenlere bu bağlamda büyük sorumluluklar düşmektedir. Durmuş (2013: 175) Brown (2001)'dan uyarladığı sınıf içinde konuşma becerisinin geliştirilmesine yönelik öğretmenlerin özen göstermesi gereken bir dizi tavsiyeye yer verir. Bu tavsiyelerden kısaca bahsetmek mümkündür:

- Öğrenci gereksinimleri çerçevesinde akıcılığa, etkileşime ve doğruluğa odaklı konuşma teknikleri
 - Doğal güdülenme teknikleri
 - Anlamlı bağlam
 - Konuşmaya uygun dönütler
 - Konuşma ve dinlemedeki doğal ilişkiden yararlanmak
 - Öğrencilere fırsatlar yaratmak
 - Öğrencilerin konuşma stratejileri geliştirmelerine yardımcı olmak

Öğreticilerin, öğrencilerin konuşma hedefleri ve ihtiyaçları çerçevesinde sınıf içi uygulamalara farklı stratejilerle yer vererek öğrencilerin konuşma becerilerini iletişimsel boyuta ve akıcılığa taşımaları mümkündür. Bu sınıf içi çalışmalarda drama çalışmaları, münazaralar, sunumlar, öykü anlatıcılığı gibi nitelikli ve yapılandırılmış uygulamalara ihtiyaç vardır. Bu da öğrencilere farklı yollar sunabilmek anlamına geldiğinden öğretmenlerin hem kişisel gelişim noktasında hem de pedagojik yeterlikler anlamında donanımlı olması şarttır. Bu çerçevede Durmuş (2019) dil öğreten öğretmenlerin hangi yeterliklere sahip olmaları gerektiği konusunda bazı özelliklerden söz eder:

- Hedef dilde yeterlik
- Alan bilgisinde yeterlik
- Öğretmen yetiştirme programlarında aktarılan bilgilerde yeterlik
- Genel iletişimsel yeterlik
- Asgari düzeyde bir araç dil bilme
- Tipolojik olarak diller ve dil öğretimi
- Kültürel içeriklerin belirlenmesi ve sunumu

- Öğreticinin kimliği ve bağlamsal bilgilere sahip olabilme
- Öğrenci odaklı öğretim
- Dil öğretiminde teknoloji uygulamalarından etkin yararlanabilme
- Meslekte uzmanlaşabilme
- Uygulamalardan kuramsal bilgi üretebilme
- Öğretim topluluğunun etkin bir üyesi olabilme
- Pedagojik muhakeme becerisi ve karar verme

Söz konusu yeterlikler bağlamında yabancı dil olarak Türkçe öğreticilerine dair kapsam alanından hareketle konuşma becerisi ile ilgili dil öğreticilerinde bulunması gereken yeterlik düzlemini iki ayrı başlıkta değerlendirmek ve konuşma becerisinin geliştirilmesi çerçevesinde öğreticilerin yeterlikleri, konuşma becerisinin ölçme değerlendirmesinde öğretici yeterlikleri gibi farklı yeterlikler gerektirdiğini söylemek mümkündür. Çünkü özellikle konuşma becerisinde yapılandırmacı eğitim modelinde ön plana çıkan öğretmenin “rehber” rolü, konuşma uygulamalarında ve ölçme değerlendirme aşamalarında “odak” haline dönüşmekte ve çeşitli nedenlerle öğreticinin durumuna bağlı olarak değişebilmektedir. Bu nedenle de öğrencilerin standart sistemlerle sertifikalandırılmama durumları bazen beklenmedik sonuçlara neden olabilmektedir. Sözgelimi bir kurumdan C1 sertifikası almış bir öğrencide beklenen akıcı konuşma özellikleri görülememektedir. Bu nedenle öncelikle sınıf içi uygulamaların tutarlı ve pedagojik açıdan eğitime uygun olması, ardından da konuşma becerisine yönelik sınavların öğreticilerin bireysel bakış açılarından uzak olmaları, sistemli çalışmalar yapmaları gerekmektedir.

Konuşma becerisinin geliştirilebilmesi için sınıf içi uygulamalarda öğreticilerin şu somut unsurlara dikkat etmeleri gerekmektedir:

- Sınıf içinde nitelikli konuşma uygulamalarına yer verilmelidir.
- Sınıf içi iletişime yardımcı olacak grup çalışmaları için etkinlikler hazırlanmalıdır.
 - Derste teknolojiden yararlanılmalıdır.
 - Konuşma unsurları dil tipolojisi ve sesletim kurallarına uygun biçimde kullanılmalıdır.
 - Argo kullanılmamalıdır.

- Sınıf içinde hangi konu olursa olsun kullanılan cümleler arasında anlamlı bağlar, ilişkiler olmalıdır.

- Somutlaştırma tercih edilmeli, soyut ve mecazlı anlatımlar gerekli olduğunda ve kullanıldığında sınıf içindeki öğrencilerin tamamının bunu anladığından emin olunmalı, açıklamalar mutlaka yapılmalıdır.

- Konuşmalar esnasında sabırlı ve anlayışlı olunmalıdır.

- Konuşmalar esnasında öğrenciye de kendini ifade etme fırsatı verilmelidir ve ders, öğreticinin monolog konuşmalarından oluşmamalıdır.

- Öğrenciyi konuşurken dinlemenin gerekliliği ile birlikte her öğrencinin kendini ifade etme yöntemleri, o öğrenciye özgü bir iletişim stratejisi oluşturulabilmesi adına öğretici tarafından tespit edilmelidir.

Konuşma becerisini ölçme değerlendirme süreçlerinde öğrencilerin dikkat etmesi gereken bazı kritik unsurlar ise şöyle sıralanabilir:

- Konuşma puanının değerlendirilmesi tek öğretici tarafından yapılmamalı ve hiçbir öğretici kendi öğrencisinin sınavında yer almamalıdır.

- Sınav esnasında sınav hedeflerine uygun konuşmalar yapılmalıdır.

- Sınav ve değerlendirmeler esnasında öğrenciye sorulan sorular ve kullanılan cümleler anlaşılır olmalı; bu bağlamda ortamda bozucu unsurlar varsa bunlar için mutlaka önlem alınmalıdır. Çünkü konuşma, dinleme ile doğrudan bağlantılıdır (Güneş, 2014: 4). Bu anlamda öğrencilerin yanlış duydukları bir durumda doğru cevabı bulmaları/vermeleri mümkün olamayacaktır.

- Konuşma sınavında sorulacak sorular daha önceden hazırlanmış olmalıdır.

- Konuşma sınavları uzaktan ölçme değerlendirmeler çerçevesinde gerçekleştirilecekse öğrencilerin mutlaka hizmet içi eğitimlerle teknolojik yeterliklerinin artırılması gerekmektedir (İnal, 2020b); eğitim teknolojilerine hâkim öğrencilerin sınav esnasında olası problemlere hızlı çözümler bulabilmeleri sağlanmalıdır.

- Sınav öncesinde sınavda görevli öğrenciler kendi aralarında görev dağılımı yapmalı ve sınav esnasında konuşmalar, sorular birbirine karışmamalıdır.

- Geniş kapsamlı bir sınav rubriği hazırlanmalıdır.
- Öğreticiler puanlamalarını bireysel yapmalı ve öğretmenlerin puan ortalamalarının alındığı sonuçlar geçerli olmalıdır.
- Konuşma sınavı değerlendirmelerinde yalnızca dil bilgisi kuralları değil, sözcük tercihleri ve telaffuz da mutlaka değerlendirmeye alınmalıdır. Nitekim alanyazında telaffuz sorunlarının öğrencinin hedef dilde iletişim kurmasının önündeki engellerden biri olduğu, bu nedenle telaffuz eğitiminin dil düzeyi de dikkate alınarak öğrencinin iletişimsel ihtiyaçlarına cevap verecek bir biçimde ayrıca planlanması (Şenyiğit ve Okur, 2019: 539) bu bağlamda da değerlendirilmesi gerekliliği belirtilmektedir.
- Sınavlarda öğrencilerin kendilerini resmî ve resmî olmayan ortamlarda ifade etmelerine yönelik çok boyutlu sorular yöneltilmelidir.
- Dilin fiziksel, psikolojik ve toplumsal özelliklerle şekillendiği (Güneş, 2014: 5) unutulmamalı bu çerçevede öğrencilerle empati kurulabilmelidir.
- Sınavlarda diyaloglar başta olmak üzere birden fazla konuşma tarzını (edimbilimsel çerçevede kibarlık, kabalık tarzları) gösterecek soru tiplerine yer verilmelidir.
- Öğrenci motivasyonu için sınavı gerçekleştirecek öğretmenler pozitif ve doğal olmalıdır.
- Sorularda yer alan mecazlı ifadeler, öğrenciye mutlaka bir bağlam içinde sorulmalıdır.
- Konuşma sınavları öğrencilerin kendilerini sorgulanır gibi hissetmelerine neden olacak tarzda seri soru-cevaplardan oluşmamalıdır.
- Etkileşimli konuşmalara yer verilmelidir.

Sonuç ve Öneriler

Konuşma becerisi öznel değerlendirmelerden uzaklaştıkça gerçekçi iletişimsel boyutlara ulaşabilecek ve böylelikle öğrencilerin dil öğrenmelerine yönelik hem öğrencileri hem de alan araştırmacılarını doğru sonuçlarla buluşturacaktır. Bütün dil becerilerine göre daha zor gelişen ve geliştikten sonra da bireye hem sosyal hem de bireysel anlamda kolaylıklar sağlayan konuşma becerisi üzerine dil öğretimi alanında

yapılan sınırlı çalışmaların artması ve öğretmenlerin meslek etiğini ön planda tuttıkları geliştirici uygulamalar yapmaları gerekmektedir. Böyle çalışmalar dil öğretimine yönelik uygulamaları da olumlu etkileyecektir. Bu kapsamda öğrencilerin ihtiyaçları tespit edilmeli (Hamzadayı ve Büyükkız, 2015; İşcan vd., 2013, Boylu ve Çangal, 2014), konuşma becerisinin günlük yaşamda kullanımının yanında “Akademik Konuşma” bağlamında geliştirilmesine yönelik çalışmaların yapılmasının gerekliliği ön plana çıkmaktadır. Ayrıca bu kuramsal çerçeveyi oluşturan çalışmanın nitel uygulamalarının da anadili öğretimi dışında yabancı dil öğretimi kapsamında da artırılması; öğretmenlerin konuşma becerisine yönelik öz yeterliklerinin, bu beceriye yönelik tutumlarının ve görüşlerinin gerçekleştirilen uygulamalar ve hazırlanan programlar çerçevesinde sıklıkla tespiti oldukça önemli ve gereklidir.

Çıkar Çatışması ve Etik Bildirimi

Çalışmada çıkar çatışmasına yol açacak herhangi bir husus bulunmadığını ve araştırmanın tüm süreçlerinde etik kurallara uyulduğunu beyan ederim.

Kaynakça

[1] Bashir, B., Azeem, M., & Dogar, A. H. (2011). Factor effecting students' English speaking skills. *British Journal of Arts and Social Sciences*, 2(1), 34-50.

[2] Biçer, N. (2019). Öğrenen ihtiyaçlarının belirlenmesi ve yabancı dil olarak türkçe öğretiminde program geliştirme. E. Boylu, & L. İltar (Dü) içinde, *Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi* (s. 63-85). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.

[3] Beggi, G. (2019). *Yaratıcı Drama Eğitimine Yönelik Uzman Görüşleri*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

[4] Boylu, E. ve Çangal, Ö. (2014). Yabancılar Türkçe öğretiminde dil ihtiyaç analizi: İran örneği. *International Journal of Language Academy*, 2(4), 127-151

[5] *Common European Framework of Reference For Languages: Learning, Teaching, Assessment Companion Volume with New Descriptors*. (2018). Council of Europe.

[6] Çerçi, A. (2018). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde konuşma becerisini ölçme değerlendirmede karşılaşılan sorunlar üzerine yabancılar türkçe öğrenenlerin görüşleri. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31(Özel Sayı), 3-16.

[7] Demircan, Ö. (2013). *Yabancı dil öğretim yöntemleri*. İstanbul: DER Yayınları.

[8] Durmuş, M. (2013). *Yabancılar Türkçe öğretimi*. Ankara: Grafiker Yayınları.

[9] Durmuş, M. (2019). *Dil öğretiminde öğretici yeterlilikleri ve pedagojik muhakeme becerisi*. Ankara: Grafiker Yayınları.

[10] Göçer, A. (2015). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde konuşma becerisinin kazandırılması. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 17(2), 21-36.

[11] Günay, V. D. (2004). *Dil ve iletişim*. İstanbul: Multilingual Yayınları.

[12] Güneş, F. (2014). Konuşma öğretimi yaklaşım ve modelleri. *Bartın*

Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 3(1), 1-27.

[13] Hamzadayı, E., ve Büyükikiz, K. K. (2015). Türkçe öğrenen yabancı öğrencilerin konuşma becerisi öz yeterlik algıları ile kişilik tipleri arasındaki ilişki. *TSA*, 19(1), 297-312.

[14] İnal, E. (2020a). Yabancı dil olarak Türkçe öğreticilerinin eğitim teknolojisi standartları ile ilgili öz yeterliklerinin incelenmesi. *Turkophone*, 7(1), 37-54.

[15] İnal, E. (2020b). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde drama ve öğretici yeterlikleri. *Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde Yeni Yönelimler 2* (s. 277-288). Sakarya: Sakarya Üniversitesi.

[16] İşcan, A., ve Karagöz, B. (2016). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde konuşma becerisi kazandırmada filmlerin kullanımı. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 20(4), 1265-1278.

[17] İşcan, A., Yağmur Şahin, E., Kana, F. ve Koçer, Ö. (2013). Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen öğrencilerin ihtiyaç algıları: Betimsel bir durum çalışması. *International Journal of Social Science*, 6(4), 1185-1198.

[18] İşisağ, K. U., ve Demirel, Ö. (2010). Diller için Avrupa ortak başvuru metninin konuşma becerisinin gelişiminde kullanılması. *Eğitim ve Bilim*, 35(156), 190-204.

[19] Kılıç, Ş., ve Tunçel, M. (2009). Yaratıcı dramının İngilizce konuşmaya ve tutuma etkisi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Dergisi*, 9(2), 55-81.

[20] Kurudayıoğlu, M. (2003). Konuşma eğitimi ve konuşma becerisini geliştirmeye yönelik etkinlikler. *TÜBAR*, XIII, 287-309.

[21] Kurudayıoğlu, M., ve Sapmaz, S. (2016). Yabancı dil olarak Türkçe konuşma öğretimine dair öğretmen bilişleri. *ZfWT*, 8(3), 85-102.

[22] Mart, Ç. T. (2012). Developing speaking skills through reading. *International Journal of English Linguistics*, 2(6), 91-96.

[23] Sarıçoban, A., Mete, F., Nurlu, M., Vargelen, H., Altunbay, M., ve Özdemir, O. (2015). *Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Metodolojisi*.

(A. Sarıçoban, Dü.) Ankara: Anı Yayınları.

[24] Şenyiğit, Y. ve Okur, A. (2019). Yabancılara Türkçe öğretiminde konuşma becerisi ve telaffuz eğitimi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 52, 519-549.

[25] Temizyürek, F., Erdem, İ. ve Temizkan, M. (2017). *Konuşma eğitimi*. Ankara: Pegem Akademi.

Extended Abstract

Foreign language teaching aims to ensure that the learner has got four basic language skills. However, it involves processes in which students can acquire communication skills in the target language. One of the main requirements for foreign language learners to be considered successful in speaking skills is that they can acquire oral production skills, as included in the European common language framework text. Another requirement is that they can communicate comfortably and fluently, and that they can actively participate as social participants in the communication environments belonging to the Society of the language they learn. In addition to the personal efforts of individuals learning foreign languages to improve their speaking skills, the attitude, preferences and orientation of the instructor are important factors that ensure that learning can occur at the target level. Furthermore, in the process of assessing and evaluating speaking skills in foreign language exams, the attitude of teachers responsible for the exam, the exam strategies they apply, and their personal preferences are also very critical to ensure success and motivation in the target language exam. In this study, based on the teaching of Turkish as a foreign language, the formation of classroom speech practices within the framework of educational preferences and competencies, standard criteria in speaking exams and the lack of general exam rules, such as difficult issues to quantify were addressed. Additionally, it was emphasized that efficient studies should be carried out to improve speaking skills in foreign language teaching by conducting a literature review, that students can be supported and controlled outside the classroom by task-oriented assignment. What kind of elements should be paid attention to in order to apply impartial and correctly speaking exams were also emphasized. Also, the place of educational competencies in almost every process and result for speaking skills was discussed, and functional recommendations were made to field experts within this framework.

That affects almost all stages of the instructors in Language Teaching to take place at a crucial point, as a tool of the communicative process taking place in the development of speaking skills to work as a designer have a very important place in terms of responsibilities is emphasized in the literature (Kurudayioğlu, 2003; Bashir et al., 2011; March, 2012; Beggi, 2019, Inal, 2020a). In this study, a literature review was conducted by qualitative patterned research method in order to create a general framework for teachers to develop their speaking skills in class and to make standard

assessment and evaluation in terms of speaking skills.

Based on the area of scope related to Turkish tutorials, it is possible to evaluate the level of competence that should be present in two separate headings in language tutorials and to say that as part of the development of speaking skills, instructors' competencies require different competencies, such as educational competencies in measuring, assessment of speaking skills. Because the role of the instructor "guide", which comes to the fore in the constructivist educational model, especially in speaking skills, turns into a "focus" in speaking applications and assessment evaluation stages and can vary depending on the state of the instructor for various reasons. Sometimes students' failure to be certified by standard systems can lead to unexpected results. For example, a learner who has received a C1 certificate from an institution cannot speak fluently. First of all, as classroom practices should be consistent and pedagogically appropriate to education, and then exams for speaking skills should be far from the individual points of view of instructors, they should do systematic work.

As the ability to speak moves away from subjective assessments, it will be able to reach realistic communicative dimensions and thus meet both learners and field researchers with accurate results for learners' language learning. It is necessary to increase the limited work done in the field of language teaching on speaking skills, which are more difficult to develop and develop than all language skills, and provide the individual with both social and individual convenience, and to make developer applications in which teachers place professional ethics at the forefront. Such studies will also have a positive impact on language teaching practices.

In this context, the needs of the students should be determined (Hamzadayı and Büyükkız, 2015; Işcan et al., 2013, Boylu and Çangal, 2014), the use of speaking skills in daily routine, as well as the need to enhance studies in the context of "academic speaking". In addition, the qualitative practices of the study that constitute this theoretical framework are also increased within the scope of Foreign Language Teaching, and native language teaching; it is very important and necessary to determine the self-sufficiency of the instructors for speaking skills, their attitudes and opinions for this skill often within the framework of the applications and programs prepared.